PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

sportul

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ANUL XXVI — NR. 1065 (6499) | 4 PAGINI 30 BANI | Marți 27 octombrie 1970

Intr-un clasament întocmit de prestigioasa revistă „KICKER SPORT-MAGAZIN"

ILIE NĂSTASE — locul 6 ÎN LUME

Citiți reportajul din pag. a 4-a

DIRECTORUL DE ȘCOALĂ

În orice școală, oricare ar fi profilul ei, directorului îi revine un rol precumpănitor. El răspunde de întreaga activitate instructiv-educativă desfășurată în școală și în afara ei, de problemele gospodărești, de păstrarea și folosirea cu chibzuință a tuturor bunurilor școlii. În întreaga sa activitate, directorul de școală se conduce după principiul muncii colective, sub îndrumarea organizației de partid și în colaborare cu organizația sindicală, precum și cu cele de U.T.C. și pionieri. Realitatea demonstrează pregnant că aceste îndatoriri stipulate prin legi și regulamente sînt respectate cu strictețe, ceea ce determină și reușita deplină a unui proces de muncă de o mare complexitate, cum este cel dintr-o instituție de învățămînt. Sportul, alături de activitatea recreativă a elevilor, face și el parte nemijlocit din sfera de preocupări a directorului de școală. Și este deosebit de îmbucurător că tot mai mulți directori de școli, convinși net de utilitatea practicării exercițiului fizic, evident, metodic, apar chiar și în postura de animatori ai activității sportive a elevilor, patronînd unele acțiuni de masă, care pe alocuri și-au statornicit frumoase tradiții sau conducînd grupuri de elevi în excursii și tabere, în competiții.

Un caz de dată foarte recentă ne este oferit de **prof. Elena Mistodinis**, directoarea Școlii generale nr. 188. Ea a condus, împreună cu diriginta clasei a VI-a D. **prof. Diana Andrei**, o interesantă excursie, cu caracter de documentare, dar și cu scop sportiv, pe traseul București-Călărași-Ostrov. A fost o acțiune turistică la care au participat elevi și eleve din aproape toate clasele. Desigur, nu este de fel întîmplătoare prezența directoarei de la „188" la o asemenea acțiune, dacă ținem seama de felul cum ea sprijină întreaga activitate sportiv-recreativă a elevilor, de preocuparea avută față de lărgirea continuă a spațiului afectat bazelor sportive, de interesul manifestat pentru pregătirea echipelor de fotbal, handbal și baschet, fruntașe pe sector, de înțelegerea ce o manifestă întotdeauna cînd este vorba de a îmbina plenar învățătura cu sportul.

De bună seamă, exemplul de mai sus, departe de a fi izolat, este întîlnit într-un mare număr de școli de la orașe și din mediul sătesc. La Ploiești, veți auzi vorbindu-se în termenii cei mai elogioși de exemplele oferite de directorii: **prof. Aspasia Vasiliu** (Liceul „Nicolae Bălcescu"), **prof. Cecilia Petrescu** (Lic. 2), **prof. Traian Comăniciu** (Liceul „A. Toma"), factori activi în bunul mers al activității sportive a elevilor, înainte de toate prin eforturile depuse pentru asigurarea unei excelente baze materiale. La Rîmnicu Vîlcea, frumoasa tradiție sportivă a elevilor liceelor „Nicolae Bălcescu" și „Vasile Roaită" se datoresc într-o apreciabilă măsură, și directorilor, **prof. I. Ceaușescu** și respectiv **I. Negoiță**.

Sînt fapte care grăiesc de la sine despre mentalitatea înaintată a unor directori de școli, în pas cu noul, fapt ce îi onorează.

Tiberiu STAMA

„CUM SPRIJINIȚI ACTIVITATEA SPORTIVĂ DIN ȘCOALA Dv., TOVARĂȘE DIRECTOR?"

Ne răspund conducători de școli din București, Ploiești și Costești

Am relatat deseori despre aportul pe care numeroși directori de școli îl aduc în organizarea și buna desfășurare a activității sportive școlare. Este desigur și o obligație stipulată de lege.

Există însă mulți directori de școli care, din pasiune personală pentru exercițiul fizic și implicit din dragoste pentru copii, fac mult mai mult decît recomandă ucazurile oficiale. Ei se integrează pur și simplu în masa animatorilor sportului din școlile pe care le conduc. Evident că în astfel de școli și activitatea sportivă îmbracă forme cît mai diverse, cuprinzînd marea majoritate a elevilor.

Dialogul nostru cu cîțiva directori de școli își propune să surprindă existența unei preocupări majore în acest domeniu deosebit de important. De notat doar un singur amănunt: alegerea interlocutorilor a fost cu totul întîmplătoare. Poate și de aceea aspectele înregistrate au un caracter destul de divers, cu elemente pozitive dar și negative...

INTERES, PREOCUPARE ȘI... ÎNFĂPTUIRI CONCRETE!

Să fim sinceri. Nu ne-am așteptat ca — intrînd în curtea Liceului nr. 3 din Ploiești, într-o zi de sîmbătă, la ora cînd cursurile erau încheiate — să găsim o animație deosebită. Și totuși...

Se lucra intens la terminarea bituminizării curții și la cernutul zgurei. Elevii ajutau de zor pe muncitorii veniți să execute lucrarea. De fapt, spațiul nou creat vine să se adauge la cel existent, îmbogățind, prin aceasta, baza materială a școlii cu noi terenuri de handbal, tenis, volei, baschet și cu o pistă cu zgură destinată atletismului. Printre profesorii prezenți în mijlocul elevilor l-am recunoscut pe responsabilul comisiei metodice pentru educație fizică, *Gheorghe Bajzat.*

— Sîntem în plin efort —

Emanuel FÂNTÂNEANU

(Continuare în pag. a 2-a)

TRADIȚIA SPORTIVĂ CONTINUĂ!

Tradiția sportivă a Liceului **„Aurel Vlaicu"** din Capitală este îndeobște cunoscută. Ani de-a rîndul aici a fost unul dintre fief-urile atletismului școlar bucureștean, o adevărată epocă de aur legată de perioada în care și-a desfășurat activitatea neobositul profesor de educație fizică **Valentin Orășanu.**

— **Între timp, preferințele elevilor au suferit o metamorfoză,** ne explică **prof. Nicolae Ionescu,** directorul liceului, interlocutorul nostru. **Pentru ei marele favorit de astăzi este rugby-ul...**

— Cum s-a petrecut transformarea?

— **Destul de simplu, o dată cu numirea la „Vlaicu" a pro-**

Tiberiu STAMA

(Continuare în pag. a 2-a)

TERENURI DE SPORT DEVENITE... TERENURI ALE NIMĂNUI!?

Iată-ne la Costești, în curtea celei mai mari instituții de învățămînt. Zărim (vom explica mai încolo de ce întrebuințăm acest cuvînt) ceva ce seamănă cu niște terenuri: unul de volei și altul de handbal. În imediata lor vecinătate „descoperim" o groapă de sărituri. De cînd or fi existînd aceste amenajări? — ne întrebăm. Căci și terenurile și sectorul de atletism erau năpădite de buruieni, dovadă de necontestat a faptului că pe aici nu călcase picior de sportiv, de multă vreme. Și doar sîntem la începutul anului școlar.

Ne hotărîm să întreținem o discuție cu toți cei care se ocupă de acest resort: profesorii **Radu Teodorescu, Spirea Constantinescu** și **Steliana Nedelcu,** cu președintele asociației sportive a elevilor și cu directorul adjunct, profesorul **C. Ispas.**

În birou îl găsim pe directorul adjunct. Îl punem în cunoștință cu scopul vizitei noastre, dar nu uităm să-l informăm și despre constatările făcute. Ne dăm seama, însă, că nu este nevoie să vorbim prea mult. Directorul cunoaște totul. Așa că îl ascultăm:

„A fost, desigur, o neglijență din partea noastră că, după ce ne-am zbătut să oferim elevilor condiții bune de practicare a sportului, am lăsat terenurile fără pic de îngrijire. Am luat, însă, măsuri pe care le-am discutat în colectivul de conducere, astfel că pînă la 1 noiembrie baza sportivă să devină practicabilă. Într-o a doua fază, mai exact chiar în această toamnă, cele două terenuri vor fi bituminizate. Ne preocupăm, de asemenea, de completarea magaziei sportive cu tot echipamentul și materialele necesare. Și sala de gimnastică este în curs de reamenajare, astfel că pe timp nefavorabil vom avea unde să desfășurăm orele de educație fizică".

Precizările directorului adjunct — pe care noi le interpretăm drept un angajament al conducerii liceului de a repune sportul în drepturile ce i se cuvin — ne fac să așteptăm cu încredere venirea scadenței. Dar de ce nu s-au făcut toate acestea la timpul potrivit?

Ion GAVRILESCU

Clasament definitiv la rugby:

ROMÂNIA — LOCUL 2 ÎN „CUPA NAȚIUNILOR"

Presa italiană atestă meritele echipei care i-a întrecut pe „azzurri" chiar pe teren propriu!

ROMA, 26 (prin telefon, de la trimisul nostru special).

După succesul meritat al echipei de rugby a României asupra XV-lui italian, care a asigurat sportivilor noștri locul II în „Cupa națiunilor", am reunit sub forma unor prime concluzii și a unor aprecieri părerile celor doi antrenori, **Alexandru Teofilovici** și **Petre Cosmănescu,** care au răspuns de pregătirea echipei.

O observație esențială: punctul lor de vedere coincide cu cel al cronicarului. Prin jocul prestat de echipa României, de o factură tehnică și tactică foarte bună (în ciuda faptului că a cuprins trei debutanți) ea s-a impus net, mai ales în repriza secundă cînd a controlat toate acțiunile. Forța grămezii a constituit factorul cel mai important în obținerea de baloane, în timp ce jocul ambelor compartimente a demonstrat o bună legătură între ele.

De partea cealaltă, italienii se găsesc în progres, în ceea ce privește abordarea unei concepții moderne de joc, dispun de jucători cu o mare putere de luptă, cu multă personalitate. Este evident că „azzurri" sînt un adversar dificil pentru orice

Dan GÂRLEȘTEANU

(Continuare în pag. a 4-a)

S-A INAUGURAT SEZONUL DE CICLOCROS

GHEORGHE NEGOESCU A CUCERIT „CUPA STEAUA"

La baza sportivă Ghencea, a fost inaugurat sezonul de ciclocros prin întrecerile pentru „Cupa Steaua".

Dacă la categoriile mari, lupta s-a desfășurat — așa cum ne așteptam — între alergătorii clubului Steaua și cei ai Voinței, dînd cîștig de cauză primilor, la juniorii mici cursa a fost dominată clar de cicliștii Școlii sportive nr. 3, în timp ce la seniori, *Gheorghe Negoescu* a obținut o victorie muncită, talonat de aproape de *Dumitru Stanca* (Voința). La juniorii mari *Marin Ferfelea* (Steaua) a adus o nouă victorie gazdelor, asupra Voinței.

CLASAMENTE: *Seniori:* 1. Gh. Negoescu (Steaua), 2. Dumitru Stanca (Voința), 3. V. Rățoi (Voința); *Juniori mari:* 1. Marin Ferfelea (Steaua), 2. Teodor Drăgan (Voința), 3. Ion Nedelcu (Șc. sp. 2.), *Juniori mici:* 1. Adrian Florea (Șc. sp. 3), 2. Ion Lăzărescu (Șc sp. 3), 3. Stelian Cristil (Șc. sp. 2); *Semicurse:* 1. Emilian Radu (Voința), 2. Th. Ciumete (Șc. sp. 3), 3 Valeriu Petrescu (Voința); *Turism:* 1. Miliță Anghel (Voința), 2. Ludovic Doculescu, 3. Ovidiu Iordănescu (Șc. sp. 2).

Horia ALEXANDRESCU

George Negoescu (Steaua), cîștigătorul primului ciclocros oficial al anului.

Foto: N. DRAGOȘ

Boxerii din provincie sosesc în Capitală

PREOCUPĂRI ÎNAINTEA TURNEULUI FINAL

Cei patru reprezentanți ai boxului din Plopeni, precum și antrenorul lor, Ion Mihăilescu, surprinși de obiectivul aparatului fotografic la antrenamentul de ieri dimineață.

Foto: VASILE BAGEAC

De ieri dimineață, participanții la turneul final al campionatelor naționale de box au început să sosească în Capitală. Cu sacoșele încărcate cu echipament și cu speranțe în clasarea pe un loc cît mai bun în această dificilă confruntare. Prima grijă a viitorilor competitori a fost să-și verifice greutatea și să facă un prim consult medical la Centrul „23 August", unde de altfel sînt cazați.

I-am găsit pe cîțiva dintre pugiliștii provinciali discutînd despre șansele lor, despre posibilii adversari și, firește, despre tragerea la sorți. În holul hotelului „23 August" reprezentantul boxului din Lupeni, Ion Fugaru, și antrenorul acestuia, Nicolae Barbu, păreau cam stingheri.

— Venim pentru prima oară la finalele unui campionat național de seniori, ne spune antrenorul. Elevul meu, forjor la termocentrala de la Paroșeni, este unul dintre componenții de bază ai echipei Minerul Lupeni. N-a lipsit o singură zi de la antrenamente și, veți vedea, este de o rezistență și o tenacitate rar întîlnite.

Fugaru, un semigreu bine

Romeo CĂLĂRAȘANU

(Continuare în pag. a 2-a)

JOHN CASTLE, VICEPREȘEDINTE AIBA, LA CAMPIONATELE NAȚIONALE DE BOX

Aflîndu-se în Europa, cu ocazia congresului AIBA de la Paris, dl. JOHN CASTLE, vicepreședinte al forului internațional pugilistic, a *acceptat invitația F. R. Box de a vizita România.* Distinsul oaspete australian se află pentru a doua oară în țara noastră. Cu doi ani în urmă, dl. Castle a avut prilejul să cunoască în mod direct pregătirile ce se făceau la București în vederea campionatelor europene pe care Capitala le-a găzduit în 1969.

De data aceasta, *vicepreședintele AIBA va urmări finalele campionatelor naționale care încep miercuri în sala Floreasca.*

În cursul zilei de ieri oaspetele australian a vizitat complexul sportiv de la Snagov, adresînd aprecieri elogioase pentru instalațiile și condițiile de antrenament de care se bucură sportivii fruntași din România. Dl. Castle a făcut cunoștință cu componenții lotului național de tineret care vor participa la campionatele europene de la Miskolc și a vizionat, în continuare, filmul întîlnirii de box România-S.U.A.

Vicepreședintele AIBA a ținut să transmită, prin intermediul ziarului nostru, un salut pe care-l publicăm alăturat.

Am plăcerea să fim aici, cu toții, din nou și să exprim cele mai bune urări participanților la campionatele naționale cît și boxerilor juniori care vor evolua la campionatele europene de la Miskolc.

JOHN CASTLE
vicepreședinte AIBA

CITIȚI ÎN PAG. A III-A

SELECȚIONATA OLIMPICĂ DE FOTBAL A ROMÂNIEI, ÎNTÎLNEȘTE MÎINE, LA SOFIA, BULGARIA A

Blocnotes

Jean Giraudeaux aprecia astfel proporția ideală a unei echipe de rugby: opt jucători puternici și activi, doi ușori și vicleni, patru solizi și repezi, și unul, la urmă, model de nepăsare și de sînge rece.

Echipa României a auzit, la Rovigo, acest apel literar și, fără să-l fi citit poate pe Giraudoux, l-a urmat probabil, de vreme ce a avut și sînge rece, și viclenie, și forță.

VICTOR BANCIULESCU

PLUSUL DE EXPERIENȚĂ A DECIS NOUL SUCCES AL DINAMOVIȘTILOR, LA POLO

Așadar, poloiștii de la Dinamo au ajuns la cel de al 14-lea titlu național, performanță destul de rară în istoria sportului românesc. Din 1957, cînd Aurel Zahan — recordmanul selecționărilor în echipa reprezentativă — și coechipierii săi reușeau să inscrie numele echipei lor pentru prima oară în palmaresul celei mai importante competiții interne și pînă astăzi, team-ul din Ștefan cel Mare a dominat (uneori cu autoritate) cele 14 ediții, bucurîndu-se de stimă nu numai între hotarele țării dar și în străinătate.

Spre deosebire de ultimii ani însă drumul învingătorilor spre acest ultim succes a fost presărat cu obstacole mult mai dificile, campionatul recent încheiat subliniind un echilibru evident între primele trei clasate. De altfel, în trei din cele patru partide jucate la turneul

Adrian VASILIU

(Continuare în pag. a 2-a)

JUCĂTORUL NR. 1

Am fi dorit ca această imagine să v-o oferim într-un cadru corespunzător. Federația de specialitate a decernat o cupă lui Gheorghe Zamfirescu, jucătorul nr. 1 al anului, dar din motive care nu onorează cituși de puțin forul respectiv, festivitatea, lipsită de căldura și aplauzele meritate pentru întreaga activitate din acest an a jucătorului dinamovist, căpitan al echipei reprezentative a fost amînată pentru a doua zi la sediul federației (!). Iată-l pe poloistul laureat, pozînd la redacția ziarului nostru cu prețiosul său trofeu.

FOTBALUL NOSTRU ÎN FAȚA UNOR NOI ÎNCERCĂRI

Și altcori, cu prilejul cuplajelor interbucureștene de fotbal, Televiziunea și-a făcut datoria către abonații ei, dar și în tribune erau prezenți 40—50 000 de spectatori. Cîteodată, chiar 60 000. Duminica trecută, însă, la cuplajul de pe „23 August", cifra plătitorilor a fost sub 30 000, cu toate că programul „tare" și cerul senin ar fi trebuit să îmbie pe cei ce iubesc fotbalul către stadion.

Este adevărat că în ultimii ani, programul de televiziune, din ce în ce mai atractiv, diversificarea distracțiilor și creșterea gustului și mijloacelor pentru turism, rețin duminica în altă parte pe mulți din vechii, nelipsiții spectatori ai jocurilor de fotbal. Tot atît de adevărat este și faptul că programele de bună calitate la fotbal s-au resimțit mai puțin de pe urma concurenței altor preferințe, mai ales dacă forma sportivă a echipelor noastre fruntașe, capacitatea lor de a furniza un adevărat spectacol — elemente pe care marele public le detectează cu un impresionant simț al anticipării — anunțau întîlniri de puternic dinamism.

De această dată este aproape sigur că eșecul celor trei echipe ale noastre în meciurile din cel de al doilea tur al Cupelor europene a contribuit la scăderea interesului publicului bucureștean pentru cuplajul în care apăreau echipele Steaua și Dinamo, atît de categoric învinse la Eindhoven și Liverpool. De altfel, păstrînd proporția, și la Arad atitudinea suporterilor obișnuiți ai textiliștilor a fost cam aceeași: maximum 4 000 de plătitori.

În schimb, este interesant de constatat că reacția jucătorilor în culpă miercurea trecută, a fost duminică cu totul alta. Ei s-au străduit să atenueze impresia nefavorabilă pe care ne-au produs-o săptămîna trecută și s-au comportat bine la nivelul campionatului nostru. Am putea spune că însăși Steaua, pe spinarea căreia am văzut cu ochii noștri cum se pot primi două goluri în două minute, deși mai înainte ratase o ocazie cît roata carului de a deschide scorul, a făcut eforturi să iasă din impas.

Aveam parcă în față imaginea prăbușirii arădenilor la Belgrad după ce Dumbreanu n-a reușit să finalizeze o acțiune unică, aducătoare, poate, a egalării și chiar a unui alt rezultat final, în cel mai rău caz 1—3 și nu 0—3. La fel s-a întîmplat în meciul Dinamo—Steaua: deschiderea scorului de către Tătaru ar fi schimbat în mod sigur tabela de marcaj și ar fi putut — de ce nu? — să influențeze însăși soarta întîlnirii.

Firește că nu-i totuna ceea ce se petrece în fotbal sau mai bine spus cu echipele de fotbal la eșalon intern sau internațional. Dacă U.T.A. și Dinamo au înscris

I. MITROFAN

(Continuare în pag. a 3-a)

ARBITRI ENGLEZI LA MECIURILE U.T.A. — STEAUA ROȘIE ȘI STEAUA — P.S.V. EINDHOVEN

Partidele de fotbal U.T.A.-Steaua roșie Belgrad din cadrul C.C.E. și Steaua-P.S.V. Eindhoven (Cupa cupelor) programate în ziua de 4 noiembrie vor fi conduse de arbitri englezi. Meciul de la Arad va fi arbitrat de Howley (centru), ajutat de Wreanald și Atwell, iar la partida de la București va oficia o brigadă avînd la centru pe Finney, ajutat la tușă de Finnerty și Merchant.